

[Thestrup.]

Jeg kan derfor anbefale, at der åbnes adgang for de foreninger, der måtte ønske det, til at forsøge sig med de nye låntyper. Også her er jeg i overensstemmelse med kreditforeningernes stående fællesudvalg.

Hvad angår afsnit III, der drejer sig om forhøjelse af kreditforeningernes adgang til at yde forhåndslån, således at de hidtil gældende 15 pct. af kasseobligationsgælden forhøjes til 25 pct., har jeg intet at indvende. Jeg er helt enig med det ærede medlem hr. Carl Petersen i de bemærkninger, han fremsatte om vor nuværende realkreditordning. Jeg tror, at næsten alle vi, der sad i realkreditkommissionen, kom til det resultat, at vor nuværende realkreditordning faktisk er så god, at vi skal være meget forsigtige med at foretage ændringer i den. Men efterhånden som tiden går, efterhånden som forholdene ændrer sig, er der naturligvis områder, hvor ændringer bliver nødvendige, og jeg ser det, der her er foreslået, som et udslag heraf.

Jeg vil gerne, når vi nu behandler et realkreditspørgsmål, spørge den højtærede minister, hvorledes det går med de øvrige forslag, som realkreditkommissionen har stillet, om man påtænker på disse områder at fremkomme med lovforslag. Det, jeg her navnlig tænker på, er de forslag, realkreditkommissionen har stillet om en begrænsning af fortrinsprioriteterne. Det er jo mere end noget andet fortrinsprioriteterne, som realkreditte frygter, og vil man — og her vil jeg sige også med fremtiden for øje — styrke realkreditens stilling, tror jeg, at der er nogle tanker i realkreditkommissionens betænkning I, som var velegnede dertil, og jeg vil bede den højtærede minister om at tage under overvejelse, om ikke vi måske nu, medens vi har rolige forhold på dette område, burde gøre noget for eventuelt at komme ind på dette spørgsmål.

Aage Fogh: På mit partis vegne skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag til en meget hurtig og velvillig behandling. Det er af stor betydning, at vi hurtigt kan få det igennem. Nu da byggesæsonen er ved at komme i fuld gang, er det vigtigt, at kreditforeningerne snarest muligt kan gøre brug af de nye bestemmelser.

Det lovforslag, der er fremsat, tilfreds-

stiller helt de ønsker, jeg fremsatte under behandlingen af lovgivningen om husmandskreditforeningernes forhold den 7. november 1958, da vi afskaffede statsgarantien for renten. Derfor er det med stor glæde, at jeg kan takke den højtærede minister for, at dette lovforslag er blevet fremsat.

De grænser, der er valgt, synes jeg er yderst rimelige. Jeg synes også, at det er rimeligt, at husmandskreditforeningerne får lov til at give lån i beboelseshuse med to lejligheder, får lov til at give lån i rækkehusbebyggelser og får lov til at give lån i institutioner, der har en naturlig tilknytning til større bebyggelser. Alt dette er helt i orden, det anerkender jeg.

Jeg har kun et spørgsmål i forbindelse med landbrugsejendommene. Det synes mig, at det ikke helt klart fremgår af lovforslaget, om vurderingen på de 102 000 kr., der er en betingelse for, at man kan låne 51 000 kr., omfatter både ejendom og tilbehør, eller om den kun omfatter selve ejendommen. Det er jo af meget afgørende betydning, om det er det ene eller det andet, der er tilfældet. Vi ved jo på grundlag af de oplysninger, vi fik i realkreditkommissionen, at ca. 30 pct. af ejendommenes samlede værdi er bundet i besætning og inventar, og at ca. 70 pct. er bundet i jord og bygninger. Hidtil har det været således, at husmandskreditforeningerne ikke har taget hensyn til tilbehøret. Det har, så vidt jeg har forstået det, udelukkende været jord og bygninger, der er blevet vurderet og givet lån i, og jeg vil gerne have oplyst af den højtærede minister, om det er tanken at fortsætte ad denne linje i fremtiden, eller om man nu vil gå til at indregne besætning og inventar. Hvis man ikke indregner besætning og inventar, vil der — ja det vil der uanset, om man indregner det eller ikke — være god anledning til at finde frem til at give betydeligt større lån efter kreditforeningslånet.

Nu da der er givet mulighed for at yde større lån, vil jeg gerne over for kreditforeningerne understrege, at så venter vi også, at kreditforeningerne gør brug af den tilladelse, der her er givet. Men en løsning af landbrugets kreditforhold tror jeg ikke vi får, før vi får ordnet også 2. prioriteterne. Jeg har haft lejlighed til at fremhæve mange gange, desværre uden hidtil at have fået